

Účastníci původního řízení

Žalobce: José Joaquim Neto de Sousa

Žalovaný: Estado português

Výrok

Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005 a třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, které vylučují nárok řidiče automobilu, který je viníkem dopravní nehody, na jejíž následky zahynul/a jeho manžel/ka, spolujezdec z daného vozidla, na náhradu majetkové újmy, kterou utrpěl v důsledku jeho úmrtí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 454, 5.12.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. září 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann v. Brussels Airlines SA/NV

(Věc C-559/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 7 odst. 1 — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů — Let o několika úsecích — Pojem „vzdálenost““

(2017/C 374/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines SA/NV

Výrok

Článek 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „vzdálenost“ zahrnuje v případě leteckých spojů s mezipřistáním pouze vzdálenost mezi místem prvního odletu a cílovým místem určení, kterou je třeba vypočítat ortodromickou metodou bez ohledu na skutečnou délku letu.

(¹) Úř. věst. C 53, 20.02.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Openbaar Ministerie v. Tadas Tupikas

(Věc C-270/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkácí rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ — Dotyčná osoba, která se osobně zúčastnila řízení v prvním stupni — Odvolací řízení, v němž je věc znovu meritorně zkoumána — Zatýkácí rozkaz, ve kterém nejsou uvedeny žádné informace, na jejichž základě by bylo možné ověřit, zda bylo v odvolacím řízení dodrženo právo odsouzené osoby na obhajobu“

(2017/C 374/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Tadas Tupikas

Výrok

Pokud vydávající členský stát upravil trestní řízení takovým způsobem, že zahrnuje několik stupňů, a může tak v něm být přijato několik po sobě následujících soudních rozhodnutí, z nichž alespoň jedno bylo vydáno v nepřítomnosti dotyčné osoby, pojem „soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí“, ve smyslu čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že odkazuje pouze na stupeň řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o vině dotyčné osoby a kterým jí byl uložen takový trest, jako je opatření spojené s odnětím osobní svobody, na základě nového meritorního zkoumání věci ze skutkového i právního hlediska.

Takové odvolací řízení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, do rozsahu působnosti tohoto pojmu v zásadě spadá. Je však na předkládajícím soudu, aby zjistil, zda vykazuje výše uvedené znaky.

(¹) Úř. věst. C 277, 21.8.2017.